هو الله - إلهی و ملاذی و کهف صونی و عونی فی شدائدی...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۶۶

هو الله

إلهی و ملاذی و کهف صونی و عونی فی شدائدی و بلائی انی أبسط الیک اکف الضراعة و امدد الیک ایدی الابتهال یا ربی المتعال و یا ذا الجلال و الجمال ان تنزل کل برکتک و موهبتک و سابقة رحمتک و سابغة نعمتک علی أحبتک الذین هم شملتهم لحظات أعین رحمانیتک و جذبتهم نسمات حدیقة فردانیتک و ثملت قلوبهم من اقداح راح محبتک و انتشت أرواحهم من رحیق دنان موهبتک و انشرحت صدورهم بنور معرفتک و قرت أعینهم بمشاهدة آیاتک الکبری المشرقة من أفق ملکوتک

أی رب هؤلاء جمع شملهم بفضلک و لم شعثهم بجودک و شدد أزرهم باحسانک و قوی ظهرهم بالطافک و آووا الی کهف الالفة و الاتحاد و جانبوا جنب الکلفة و الاختلاف و سکروا من اقداح الانصاف و انتبهوا من سکر الاعتساف و ابتهلوا بقلوبهم الی ملکوتک الأبهی و تضرعوا الی جبروتک الأعلی و جزعوا و فزعوا و شکوا بثهم و حزنهم الیک و اتکأوا علیک و طلبوا رضائک و تمنوا مرضاتک الی ان أیدتهم علی هذه الموهبة الکبری و شرفتهم بهذه الخلعة التی نسجتها ایدی رحمتک العظمی و جمعتهم فی ظل خیام وحدة کلمتک العلیا و شددت بعضهم ببعض کالبنیان المرصوص بعنایتک التی سبقت ملکوت الاشیاء

أی رب اجعل کأسهم طافحا و کوکبهم لائحا و صبحهم مشرقا و أفقهم لامعا و بحرهم مواجا و سراجهم وهاجا أی رب أیدهم بجنود لم یروها و انصرهم بملائکة ملکوتک الأبهی و اجعلهم آیات کتابک المبین و ارفعهم رایات جنودک العظیم أی رب خض بهم فی بحار رحمتک و نور بوجوههم افلاک معرفتک و اجعلهم أعینا صافیة نابعة جاریة و انطقهم بثناء نفسک فی الاندیة الجامعة الزاهیة و افتح علیهم أبواب برکتک من سائر الجهات و افض علیهم سحاب موهبتک بامطار الفیوضات و فرح قلبی باستماع اخبارهم المسرة فی کل الاوقات و عطر مشامی بنفحات حدائق قلوبهم یا مالک الأرضین و السموات انک أنت المقتدر المعطی العزیز الوهاب (ع ع)

حضرت علی قبل أکبر علیه بهاء الله الأنور وارد و در ستایش احبای مصر لسانی ناطق و نطقی دافق دارند که الحمد لله کل در امر الله قدمی ثابت و رجلی راسخ داشته و شب و روز در نشر نفحات قدس ساعی هستند. طوبی لهم و حسن مآب. باری از این خبر فرح بیحصر روی داد و کمال روح و ریحان حاصل گردید که الحمد لله آن نفوس بر سریر وحدت استقرار یافتند و در ظل خیام یگانگی مأوی جستند از یک کأس مست و مدهوش هستند و از یک نفحات مهتز و مدهوش امیدواریم که این اتحاد و اتفاق چون بنیان متین باقی و استوار ماند و البهاء علیکم (ع ع)